

ÜZENET

Szeretettel állelek A.

A VENEZUELAI MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

1984
Oktober-November

XXXIII. évf.
6.szám

FURCSA TORONY

betonba fagyasztott autók.

A jelenkor Bábeltornya?

A technika szobra?

Vagy a közlekedés csődje?

Az autó korunk emberének jelképe lehetne. Egyrészt "nélkülözhetetlen" használati tárgy, másrészt a lehetőségeknek és hatalomnak jele és megtestesítője. Figyeljük meg például azt, hogy a mai filmekben az autónak milyen fontos szerep jut. Hétköznapjaink főszereplője...és néha ura? Én még ma is sokszor csodálkozom azon, hogy egy kis pedál megnyomásával olyan nagy hatást lehet elérni, mégis azt kell

kérdezni, hogy ki itt az úr?

A technika, az autó is, az ember szolgálatában áll, mondjuk, de nincs olyan vadállat, amely annyi embert ölne és tenne nyomorékká, mint az autó. Nincs még egy olyan hely, ahol az embernek ennyi időt kellene tétlenül és sokszor tehetetlenül eltöltenie, mint az autóban.

De a probléma természetesen nem az autó, hanem egész életfolytatásunk, az a mód, ahogyan ebben a világban és a hétköznapokban berendezkedünk.

Mert csodálattal tölt el a technika fejlődése, de megilyesztenek következményei. Szükséges és jogos feltenni a kérdést, hogy az anyagi jólét valóban JO LETRE vezet-e?

Egy számítógép másodpercek alatt a legbonyolultabb számításokat el tudja végezni, mégis mindig baj van a számokkal. A politikusoknak, közgazdászoknak és egyéb szakembereknek állandóan magyarázkodni kell, hogy miért nem alakul úgy a való élet, mint ahogy azt a csodálatos számítógépen kiszámolták.

Ámulatba ejt az a lehetőség, hogy kényelmesen vacsorázva, filmet nézve vagy alva 8 óra alatt az oceán másik partjára érhetek. A szédítő sebességek ellenére egyre azt mondogatjuk egymásnak, hogy "majd ha lesz időm".

Ezért kérdezem, hogy valóban urai vagyunk-e a helyzetnek? GYŐZTÜNK-E vagy mi vagyunk a LEGYŐZÖTTEK?

Úgy tűnik, hogy egyre szegényebbek és boldogtalanabbak leszünk, bár kétkézzel kapunk az anyagi és technikai fejlődés nyújtotta lehetőségek után. A nagy igyekezetben, hogy kezünk tele legyen, elvesztettünk valami fontosat.

Először is elvesztettük egymást. Autóinkba zárva tülekedünk, a másik emberben akadályt látunk, utban vannak!

De ami méginkább oka nyugtalanságunknak és boldogtalanságunknak az az, hogy elvesztettük a célt szemünk előtt. Csak a következő forgalmi lámpáig látunk, a következő utelágazásig, de mi van utána? Természetes, hogy egy ilyen bizonytalanság elviselhetetlen.

Isten ígéje arra tanít, hogy meglássuk utunk végén a jelt, a keresztet. - A legtöbb ember számára talán. ilyesztő jel, de annak, aki Istennel jár az úton az üres kereszt a feltámadott Üdvözítőnek a jele lesz.

Kannás Alajos:

KELL A HIT

A kétely hűvös pinceablakából
áttetsző csira kuszik ki: a hit
mely a nyirkos multtól elhatárol
és rázogatja gyöngé szárnyait

Csontomból nő egy halványkék virág itt
átlényegül a rost velő izom
szemem szíromként színesen világít
ha füstös csillagok közt felnyitom

Földről az égbe holdba mennybe
nem vágyunk már de kell a hit
hogy kitárhassuk reggelente
az élet szürke szárnyait.

Házasságban élők imádsága.

Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy nekem a házasságban társat adtál, akivel megoszthatom örömeimet, bánatomat. Köszönöm a sok boldog órát, melyet együtt eltöltöttünk. Kérlek adj erőt arra, hogy el tudjam őt viselni akkor is, amikor szavaival vagy tetteivel nekem szomorúságot okoz. Tudom és hiszem, hogy Te adtad őt mellém, s amikor békétlenség van közöttünk, annak az én bűneim és mulasztásaim is okai. Adj bölcseséget amikor szólok önfeláldozó szeretetet amikor cselekszem, és taníts meg arra is, hogy tudjak hallgatni, amikor az a helyes. Kérlek, Istenem, adj házastársamnak irántam való vonzódást és kedvességet. Óvj meg mindkettőnket a kísértéstől, nehogy hűtlenséggel egymásnak fájdalmat okozunk, hanem segíts, hogy jóban rosszban egymás mellett kitartva másoknak is jó példát tudjunk mutatni. Amen.

KRISZTUSBAN - REMÉNYSÉG A VILÁGNAK.

A LUTERÁNUS VILÁGSZÖVETSÉG NAGYGYÜLÉSE BUDAPESTEN.

Vegyes érzésekkel készültem a megnyitó istentiszteletre. Hogyan érezzen az ember lelki kapcsolatot 1300 személlyel? - 330 kiküldött volt jelen, azonkívül megfigyelők, hivatalos vendégek és ujságírók. De amikor felhangzott 1300 torokból az "Erős vár a mi Istenünk" és bevonult a 120 lelkész és püspök, akik szolgáltak, akkor az ember valóban megérezte a Léleknek minden keresztényt egybefogó közösségét.

Nagy élmény volt a következő vasárnapi istentisztelet is, amikor a küldöttek különböző helyi gyülekezetekben voltak bemutatkozni, ismerkedni. Gyönyörködtünk az esti áhítatokon a kórusok énekében, akik más és más városból jöttek fel Pestre. - Élmény volt látni a fiatalok lelkesedését. Az ő javaslatuk volt, hogy a naggyűlés egy

napos böjtöt tartson a világ éhezőinek javára. Az ezt követő éjjel pedig virrasztás volt, amikor más vallásokért imádkoztak.

A nagygyűlés feladata a Luteránus Világszövetség munkaprogramjának kidolgozása a következő 5-6 évre és az új elnök megválasztása. Ez utóbbit heves vita előzte meg, majd a második menetben 55%-al Káldy Zoltánt választották meg. Csalódást jelentett az, hogy a spanyol nyelvterületnek nem lett képviselője az Intéző Bizottságban. Én mint hivatalos vendég vettem részt, szavazati jog nélkül, mivel a venezuelai gyülekezetek még nem alkotnak hivatalosan elismert egyháztestet.

A tárgyalások 13 munkacsoportban folytak. Különösen érdekesek voltak a zsidósághoz és más vallásokhoz való viszonyról szóló megbeszélések. Egyéb témák terén, mint pl. az ökológia vagy a béke, sok újat nem tudtak mondani, hiszen ezeket már számtalan más ülés is tárgyalta. Az én csoportom témája "Az egyház missziója az elvilágiasodott társadalomban" volt. Sikerült elfogadtatni az általunk Venezuelában kidolgozott javaslatot arról, hogy a Világszövetség kísérelje figyelemmel a technológiai fejlődést és annak befolyását az egyház munkájára.

Nehéz volt egyességre jutni a faji kérdésekben és a nők egyenjogúságával kapcsolatos határozatokban. Két délafrikai fehér egyház tagságát "felfüggesztették", de nem zárták ki őket, ahogy azt néhányan javasolták. A női küldöttek "követelték", hogy minden bizottságban 50%-al legyenek képviselve. Kissé furcsán hangzik, hogy valaki követel egy egyházi gyűlésen, melynek témája a reménység. Viszont azt is meg kell mondani, hogy nem sokan mondtak le önkéntesen "jogaikról" a férfiak közül sem. Végül kiegyeztek 40-40% minimum férfi és női képviseletben.

Másik probléma volt a szólásszabadság, ami ugyan papíron megvolt, de nem volt hozzá papír, azaz nehéz volt valamit sokszorosítani és kiosztani a résztvevők között. Talán ezen a téren túlságosan alkalmazkodtak a magyar állam által képviselt magatartáshoz.

A kéthetes együttlét után természetesen mindenki kimerült, az alkotókedv lecsökkent, de mégis nagy élmény volt együtt lenni és öröm volt a meleg magyar vendégszeretetet élvezni.

A FELSZABADULÁS TEOLÓGIÁJA

Kard vagy ige.

Ki mer ellenkezni a felszabadulással, a szabadsággal? Hiszen oly sokszor énekeljük a templomban "ha majd büntől tisztán, szabadon". Sokan nem is mennek tovább, nem gondolnak arra, hogy amitől megszabadulunk éppen olyan fontos, mint az, hogy hogyan és merre menjünk. Egy falusi nyomort felcserélni egy városi ranchoért még nem felszabadulás. Nekünk magyaroknak sajnos elég sok tapasztalatunk van a felszabadulásokkal. A szovjet hadsereg felszabadított a náciaktól, akik felszabadítottak a "judeo-plutokrata-arisztokrata" elnyomástól, ami felszabadított a vörös terrortól, ami a köztársaság kimondásával felszabadított az osztrák elnyomástól, ami a töröktől szabadított fel.

Nem kétséges, hogy a világ egyes részein a lakosság egy része (vagy nagy része) olyan állapotok között él, hogy a felszabadulás gondolata égetően fontos kérdéssé vált számukra, és ha az egyház hű akar maradni a bibliai parancshoz, továbbra is a világ sója, a világ világossága kell hogy legyen, és nem csak állásfoglalással, de segítő kézzel is utat kell mutatnia.

A felszabadulás teológiájának uttörői, kétségtelenül őszinteséggel, elismerik, hogy elemzéseikben marxi kategóriákkal dolgoznak, és minden jószándékuk mellett elfelejtik, hogy minden elemzés egyben útmutatás is. Marxi kategóriák marxi megoldásokhoz vezetnek.

Összeegyeztethetők-e ezek a kereszténység alapjával, a bibliával, az evangéliumokkal? A marxi kategóriák alapja a statisztikai tömeg, a haladás pedig az egyre nagyobb uralom a termelőeszközök felett. Az egyén történelmi szerepét kétségbevonja, az ideál pedig a földi paradicsom, melyben a bőség mennyiségtana valamiféle furcsa változtatással minőséggé lesz. A haladás eszköze, amely ezekből a megállapításokból kérlelhetetlenül következik: az osztályharc.

Hol marad ezután az egyén, amely a kereszténység alapja, igehirdetésének alanya? Isten egyéneket teremtett, nem kategóriákat. Jézus nem a vámszedőket, halászokat vagy katonákat hívta, hanem Pétert, Pált, Jánost, Jakabot, téged és engem.

Talán az egyház maga is bűnös abban, hogy a felszabadulás teológiája egy kényelmesen készen kapott rendszert használ fel. Ezek a teológusok, a fájó valóság láttára elfeledték, hogy ennek a készen kapott rendszernek alapja az anyag. A marxista kategóriákban a léleknek sehol sincs helye, bár a marxisták az egyházat mint világi szervezetet szívesen felhasználják saját céljaik elérésére, ahol csak erre alkalmuk van. Másrészt viszont az egyház is talán sokszor elfeledte, hogy Isten igéje azt parancsolja az embernek, hogy naponta imádkozzon a mindennapi kenyérért is.

Mintha a csaknem másfél évezreddel ezelőtti homoiusion eretnekséget láthatnánk fordított előjellel: Az egyház kizárólag a lélekkel foglalkozik (vagy csak emberek által megfogalmazott doktrinákkal) mintha a test és annak szükségletei nem lennének éppen olyan mértékben Isten gondoskodásának tárgya, mintha Krisztusban nem forrott volna egybe az isteni lélek az emberi testtel.

Ez kell, hogy a felszabadulás, a felszabadítás teológiájának kiindulópontjalegyen. Nem az elvont tömeg, mely mindent lefelé nivelált mindig, hanem az egyén, melynek méltósága, teste és lelke egyaránt Istené, akitől ered.

Egy ilyen felszabadulási teológia nemcsak egy föld-részre, egy csoportra vonatkozik. Ugyan ez a felszabadulási teológia égetően szükséges a fejlett országok lakói számára is, ahol megvan ugyan a kenyér bősége, de elfeledték az anyagi haladás mellett a lélek szomjúságát. Az egyházat mint emberi szervezetet elválasztották a világi élettől, de egyuttal az egyház tanítását, a biblia lelki táplálékát is elfalaszták, elvetették, és más szempontból ugyan, de a bőség közepette éppen olyan kevéssé tudnak, vagy tudunk, a boldogsághoz közeledni, mint az elnyomott jobbágy. Benjamin László, a marxista/materialista költő sóhaja a mi kapitalista/materialista világunkhoz is szól:

"mert fogtam én a siker pilleszárnyát
s nem boldogabb, de lettem tőle gyávább;
maszattá rondult újjamon a himpor
mind kinná torzul, ami nem lett kinből."

Nem elég tehát, ha fölényesen elvetjük a felszabadítás teológiáját, hanem annak helyébe kötelességünk, hogy újra megerősítsük, újra hirdessük a mi "keresztény ideológiánkat". Nem lehet azzal megelégednünk, hogy a haladás meghozta a villanyfényt, hanem emlékeznünk kell arra, éreznünk kell azt, hogy ez még nem helyettesíti az emberi szeretetet, annak meleg fényét, a hit tiszta lángját. Ezt a munkát nem hagyhatjuk csak a lelkészekre, a papokra. Ez minden gyülekezeti tag, minden keresztény kötelessége. Az osztályharc kard- teológiájával szemben hirdessük mi a kovász-teológiánkat.

1984 szeptember

Vladár Pál

HÁLÁVAL ÉS ELISMERÉSSSEL adózunk Ágoston Zoltán volt presbiterünk emlékének, aki nemcsak élete folyamán fáradozott gyülekezetünk javáért, hanem gondoskodott arról is, hogy halála után örökségéből az egyháznak is része legyen.

Bizakodva nézünk tehát a jövő felé a jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben is, mert nemcsak kiadásaink és az árak emelkednek, hanem evvel együtt sokakban növekszik az egyház iránt érzett felelősségtudat is.

A NŐEGYLET VEZETŐSÉGE KÉRI GYÜLEKEZETÜNK TAGJAIT, HOGY AJÁNDÉKOZZANAK OLYAN NYEREMÉNYTÁRGYAKAT, MELYEKET AZ ŐSZI VÁSÁRON KISORSOLHATUNK. Az adományokat a lelkeszi havatalba lehet bejelenteni, s ha szükséges, elmegyünk érte. Előre is köszönjük!

Evvel a címmel közöl cikket a budapesti Magyar Nemzet c. napilap augusztus 24.-i számában a református egyház i-szakosmentő munkájáról. Berekefürdön önkéntes munkával épül a Megbékélés Háza, ahol a társadalom vesztesei, i-szakosok, kallódó fiatalok, narkósok kaphatnak segítséget pár hetes lélekmélyítő együttlét keretében.

Az építkezéshez külföldi segélyek is érkeznek, többek között Billy Graham evangélista küldött 10 ezer dollárt. A ház lakói lelki táplálék mellett orvosi segítséget is kaphatnak majd, hogy káros szenvedélyeiktől szabadulva új életet kezdhessenek.

Sajnos elég gyakori az, hogy valaki az élet problémáiból az iváshoz menekül. Ez azonban nemhogy megoldja, de még nehezebbé teszi a problémákat, sokszor a család és környezet számára is. - Leszokni az ivásról saját erővel szinte lehetetlen, de sokfelé lehet segítséget kapni. -Az egyházak keretében működik az "Al Anon" ("mind névtelenek") nevű szervezet, ahol azok jönnek össze, akiknek az alkohol problémát okoz, vagy úgy, hogy maguk többet isznak, mint kellene, vagy úgy, hogy valakit környezetükben szeretnének segíteni.

Felvilágosítást a lelkésznél lehet kapni.

#####

"Mig hallgattam, kiszáradtak csontjaim,
egész nap jajgatnom kellett.

- Megvallottam neked vétkeket,
Elhatároztam, hogy bevallom
hütlenségemet az Urnak
és Te megbocsátottad bűnömet."

32:Zsoltár

KÖNYVEK.

A lelkészi hivatalban kaphatók bibliák, hittankönyvek, vallásos- és áhitatoskönyvek. Szépirodalmi műveket is tudunk kölcsön adni.

KI TAGJA AZ EGYHÁZNAK?
Hozzászólás.

A mult havi Üzenetben lelkészünk a gyülekezeti tagsággal és a lelkész szolgálatával kapcsolatban tesz fel nehéz kérdéseket és kér feleletet vagy hozzászólást.

Én véletlenül éppen most olvasom J. Steinbeck amerikai író egyik könyvét, melyben az egyik esemény mintha válasz lenne arra a kérdésre: "És mi legyen, ha valaki meghal, akiről ugyan azt mondják, hogy protestáns volt, de egész életében megvetette az egyházat és a vallást, de a temetésre mégis a papot hívják?"

Mit ír Steinbeck? Csak kivonatossan a lényegét írom:

Egy amerikai család az 1925-ös gazdasági válság idején munkát keresve California felé vándorol. A nagypapa, aki sohasem volt különösen istenfélő ember, meghal az arizonai sivatagban. Arra vetődik egy vándorprédikátor. Kéri, szóljon egy pár szót, hogy ne temessék el a nagypapát mint egy koldust. A prédikátor szabadkozik. Nem érzem magam feljogosultnak - mondja - hogy itt most hittel tudnék beszélni egy halott felett. De a nagymama, akinek minden második szava: "az Istené, egyedül övé minden dicsőség" követeli a prédikátor közreműködését, aki végül is enged és oda áll a pokrócba csavart halott mellé.

"Nem ismertem ezt az embert - mondja - nem tudom életében jó volt-e vagy rossz, de ez már nem fontos. Nagypapa további útja már egyenes, mert nem tőle függ, de ti, akik még éltek, ezer választás előtt álltok. Válasszátok azt az utat, melynek a végén egy másik prédikátor nem mondja majd azt, amit most nekem kellett mondanom, mert mi mást mondhattam volna?"

Vándorok vagyunk mi magunk is, akik szétszóródva élünk az idegennyelvűség sivatagában, és vándor a mi prédikátorunk is. Hogyan tartsa számon a nyáját az, aki tegnap került közénk, ha mi nem közeledünk hozzá?

Hogyan mondja sirunk felett őszinte szóval és szívvél: Uram, ezt az igaz és jó embert fogadd kegyelmedbe?

Lehet, hogy neked nem fontos, de a téged túlélőknek, rokonoknak, barátoknak igen, hogy ne temessenek el, mint egy koldust.

Dr. Nyerges Pál.

GYÜLEKEZETI HIREK

Az év kiemelkedő eseménye az Őszi Vásár október 21. én kerül megrendezésre.

A Nőegylet tagjainak fáradhatatlan munkája ellenére nehéz a sorsolásra kerülő tárgyak beszerzése. Ért ezévből is kéri a Nőegylet vezetősége a gyülekezet tagjait, hogy ajándékozzanak olyan értéktárgyakat, melyeket kisorsolhatunk.

A vásár utáni vasárnap, október 28.-án 10 órakor lesz közös istentisztelet, melynek keretében Puky Ákos lelkész urat iktatják be, aki egyházunkban a spanyolnyelvű munkát fogja végezni.

Október 31.-én este 8,30-kor Juan Pedro D'Andrea ad hangversenyt templomunkban. Ezek a zeneestek minden hónap utolsó szerda estéjén kerülnek megrendezésre.

A skandináv gyülekezet november 4.-én este 18,30-kor ünnepli fennállásának 30 éves évfordulóját istentisztelet keretében.

Október 12.-én kirándulni megyünk a hegyre. Gyülekezés reggel 8-kor a templom előtt. Hívd barátaidat is.

Szeptember 2.-án kereszteltük Anibal Gabriel Alejandro névre Ottmár Borbála és Anibal Vivanco kisfiát. "Az Ur áldja meg kimeneteledet és bejöveteledet". (Zsoltárok könyve 121,8)

HALOTTAINK

Erdőssy György, sz.1921. Fiumében.
meghalt 1984.szeptember 8.

Zombor Istvánné, Valéria. Sz. 1934. Tisza-
polgár, meghalt 1984.szeptember 11.

IMPRESOS
NO Comerciales
POR AVION

Rev. G. Párfay % LWF
P.O. Box 66
Ch-1211 Genève
Suiza

Rem
CONGREGACIÓN HUNGARA
Apartado 68 360
Caracas 1062-A

ŐSZI VÁSÁR OKT. 21.

Caracasi Magyar Protestáns Gyülekezet
Lelkész: Knuth Attila, tel. 33 73 52
Lelkészi hivatal: Prolong. 4^a Avenida de
Altamira, Qta. La Reforma, La Castellana.
Istentisztelet vasárnap reggel 9-kor.

Kivéve október 28.-án, a reformáció ünnepén,
amikor 10-kor lesz közös istentisztelet,
Puky Akos lelkész beiktatásával egybekötve.